

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์ พัฒนาคุณภาพชีวิตของตน สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างสันติสุข และสามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศ ได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านของประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2535) การที่ประเทศหนึ่งประเทศใด จะก้าวหน้าพัฒนาหรือการพัฒนาจะเป็นอย่างไรรวดเร็วมากมายเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญหลายประการ แต่คงไม่มีผู้ใดปฏิเสธว่า บรรดาปัจจัยที่สำคัญต่าง ๆ เหล่านั้น ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ (Human Resouse) เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างที่ไม่ละเลยไม่ได้ และ เป็นเครื่องมือที่สำคัญ ที่มีบทบาทให้มนุษย์กลายเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าต่อการพัฒนา คือ "การศึกษา" (อุทัย บุญประเสริฐ, 2527)

รัฐมีหน้าที่ในการจัดการศึกษา ให้แก่คนในชาติทุกคน มีการจัดระบบการศึกษาเพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลเรียนรู้ และ พัฒนาตัวเองตามความสามารถของบุคคล การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียน ให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตให้พร้อมที่จะทำประโยชน์แก่สังคม (กรมวิชาการ, 2532) ดังนั้น โรงเรียนประถมศึกษาจึงเป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานแก่ปวงชน ไม่ว่าจะเป็เด็กพิการทั่วไป หรือเด็กที่มีวัฒนธรรมอื่น ๆ เช่น เด็กชาวเขา ซึ่งอาศัยอยู่ในเขาภูเขา และชายแดนที่เราเรียกด้วยทั่วไปว่า ชาวเขา

ชุมชนบนที่สูงเป็นปัญหา และมีความสำคัญเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ส่วนรวม และความมั่นคงของชาติ กล่าวคือ ชาวเขาเป็นชนกลุ่มน้อย ที่มีจำนวนมากกว่า 5 แสนคน บุคคลเหล่านี้ อาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกลและทุรกันดาร มีการอพยพย้ายถิ่นอยู่เสมอ นับว่าเป็นอุปสรรคต่อการ จัดระเบียบการปกครอง และ เป็นจุดอ่อนต่อการแทรกแซง และแสวงหาผลประโยชน์จากฝ่ายตรงกันข้าม ชาวเขามีเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา ค่านิยม ความเชื่อถือ วัฒนธรรม

ประเพณีที่แตกต่างไป จากคนส่วนใหญ่ ความยึดมั่นในเผ่าพันธุ์และชาติความรู้สึกเป็นพลเมืองไทย ซึ่งมีผลประโยชน์ร่วมกับคนส่วนใหญ่ เป็นจุดอ่อนสำคัญ ต่อการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในชาติ นอกจากนั้นชาวเขาประกอบอาชีพและหาเลี้ยงชีพโดยการทำไร่เลื่อนลอยและการปลูกฝิ่น บุกรุก ทำลายป่า ก่อผลกระทบที่สำคัญต่อ แหล่งต้นน้ำลำธาร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปลูกฝิ่น ก่อผลกระทบ ต่อเศรษฐกิจสังคมโดยรวม และ ภาพพจน์ไทยในวงการระหว่างประเทศ จากสภาพที่กล่าวมาแล้ว พบว่า ปัญหาของชนบนพื้นที่สูงสามารถแบ่งได้เป็น 4 กลุ่ม คือ

1. ปัญหาด้านการเมืองการปกครอง
2. ปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคม
3. ปัญหาพืชเสพติด
4. ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จากสภาพปัญหาเร่งด่วนดังกล่าว รัฐบาลโดยสำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ เป็นหน่วยงานหลัก ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการแก้ปัญหาบนที่สูง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข ฯลฯ ได้จัดทำแผนแม่บทเพื่อการพัฒนาชุมชน สิ่งแวดล้อม และการควบคุมพืชเสพติด บนพื้นที่สูง พ.ศ. 2535-2539 ขึ้นเป็นกรอบในการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ (สำนักงานศูนย์อำนวยการประสานงานแก้ไขปัญหาชาวเขาและกำจัดการปลูกพืชเสพติด กองทัพบกภาคที่ 3, มปป.)

สภาพปัญหาการจัดการศึกษาบนที่สูง มีลักษณะแตกต่าง จากการจัดการศึกษาในพื้นที่ราบทั่วไป ทั้งนี้โดยที่ชุมชนบนพื้นที่สูงประกอบด้วยประชากรที่มีความแตกต่างทางภาษา ศิลปวัฒนธรรม มีความด้อยและล้าหลัง ทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนความรู้หนังสือไทยความรู้กฎระเบียบของทางราชการ ความไม่รู้ในเรื่อง การอนุรักษ์ธรรมชาติ และ โทษของพืชเสพติด แม้ว่า กระทรวงศึกษาธิการ โดยหน่วยงานในสังกัดที่รับผิดชอบได้พยายามแก้ปัญหาทางการศึกษาที่ผ่านมาประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่อาจแก้ไข้ปัญหาได้สมบูรณ์ ทั้งในด้านการให้บริการทางการศึกษา ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความจำเป็นของปัญหาการศึกษา ซึ่งนับได้ว่าเป็นพื้นฐานการพัฒนาอื่น ๆ บนที่สูงจึงได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาบนที่สูง พ.ศ. 2535-2539 โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อให้กลุ่มเป้าหมาย ได้รับบริการทางการศึกษาตามความเหมาะสม กับสภาพแวดล้อม ในพื้นที่อย่างทั่วถึง

2. เพื่อให้การจัดการศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรมเป็นปัจจัยพื้นฐานเพื่อสร้างความพร้อม และความสำนึกให้กับประชากรเป้าหมาย ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และอนุรักษ์ การใช้ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ

3. เพื่อปรับปรุงระบบการบริหาร และการจัดการศึกษาระดับสูง ให้มีเอกภาพและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนบุคลากรได้รับการดูแลด้านสวัสดิการและสวัสดิภาพที่เหมาะสม

โดยได้กำหนดเป้าหมายการดำเนินการ ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาไว้ว่า ประชากรในวัยเรียนทุกคนจบการศึกษาภาคบังคับ และเพื่อให้การดำเนินการพัฒนาการศึกษาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดมาตรการดำเนินการ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญ และดำเนินงานด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมบนที่สูง โดยให้สำนักงานโครงการพิเศษ ของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานหลักในการกำหนดนโยบายและจัดทำ แผนพัฒนาการศึกษาระดับสูง (2535-2539) เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินงานภายใต้แผนงานหลักเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เป็นหน่วยงานหลักในการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ในระบบโรงเรียนให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ (สำนักงานกิจการพิเศษกระทรวงศึกษาธิการ, มปป.)

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เป็นหน่วยงานหลักในการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษา โดยมีโรงเรียนเป็นหน่วยงานปฏิบัติในการจัดการศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ ทักษะ เจตคติ ตามความต้องการของสังคมและท้องถิ่น และให้นักเรียนเป็นพลเมืองดี ในระบอบการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของชาติ การมีคุณธรรมและจริยธรรม ความรู้ และทักษะทางภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี สามารถพัฒนาตนเอง ปรับตัวเข้ากับสภาพความเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม รู้จักอนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมีสุขภาพอนามัยดี มีกิจนิสัย และพื้นฐานทางด้านอาชีพที่สอดคล้องเหมาะสมกับ ความต้องการของท้องถิ่น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2535)

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดงาน บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วย 6 งาน คือ งานวิชาการ งานธุรการและการเงิน งานกิจการ

นักเรียน งานอาคารสถานที่ งานบุคลากร งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน งานทั้ง 6 งาน มีเป้าหมายหลักร่วมกัน คือ ให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามจุดหมายของหลักสูตร โดยมีงานวิชาการเป็นหลัก ส่วนงานอื่น เป็นงานสนับสนุนส่งเสริมงาน วิชาการ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2528) ซึ่งสอดคล้อง กับแนวความคิดของ อุกฤษ บัญประเสริฐ และ ชโลมใจ ภิงคารวัฒน์ (2528) ที่กล่าวว่า การบริหารการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จะมีงานวิชาการเป็นหัวใจ หรือเป็นแกนและมี งานอื่น สนับสนุนให้งานวิชาการประสบความสำเร็จ งานวิชาการเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการนำ หลักสูตรไปใช้เพื่อให้ผลผลิตของหลักสูตร ซึ่งหมายถึงตัวเด็กที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและมีคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ ตามจุดหมายของหลักสูตร นอกจากนั้นงานวิชาการยังครอบคลุมกิจกรรมทุกด้าน ที่ โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เช่น งานห้องสมุด งานโสตทัศนูปกรณ์ งานบริการ และแนว งานวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน ตลอดจนงานพัฒนาวิชาการ เช่น การอบรม ให้ความรู้ทางวิชาการแก่ครูภายในโรงเรียน หรือจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการ เป็นต้น

การจัดงานวิชาการภายในโรงเรียนให้บรรลุผลอย่างจริงจัง ขึ้นอยู่กับความสามารถ ของบุคลากรภายในโรงเรียน หมายถึง ผู้บริหารต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในงานวิชาการได้ เป็นอย่างดี สนับสนุนและจัดบริการให้ครูในทุกด้าน เช่น การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน นอกจากนั้นครูยังเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งในการดำเนินงานวิชาการภายใน โรงเรียน เพราะเป็นผู้มีบทบาทโดยตรงในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยเฉพาะครู เป็นผู้นำ หลักสูตรไปใช้ในห้องเรียน ทำให้นักเรียนเกิดพฤติกรรม ที่พึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษา ใน ระดับประถมศึกษา โดยมีโรงเรียนในสังกัด 251 โรงเรียน มีโรงเรียนประถมชายเขา รวม อยู่ด้วย 72 โรงเรียน นับว่าเป็นหน่วยงานที่จัดการศึกษาให้กับชาวเขาอยู่เป็นจำนวนมาก จาก รายงานผลการปฏิบัติงาน ประจำปีงบประมาณ 2535 ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก พบว่า สภาพปัญหาของการจัดงานวิชาการภายในโรงเรียน คือ ผู้บริหารบางส่วนมุ่งพัฒนาแต่ ด้านอื่น โดยไม่เน้นงานวิชาการ ผู้บริหารไม่นิเทศ วิชาการควบคุมกำกับครูผู้สอน อย่างใกล้ชิด และผู้บริหารบางส่วนขาดความรู้และทักษะ ในการดำเนินงานวิชาการภายในโรงเรียน นอกจากนั้น ยังพบว่า อัตราการตกซ้ำชั้นโดยรวมตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 คิดเป็นร้อยละ 7.62 อัตราการตกซ้ำชั้นในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 18.65 ซึ่งเป็นอัตราที่สูงมากนับว่าเป็น การสูญเสียเปล่าทางการศึกษาจำนวนมาก และ จากการวิเคราะห์ พบว่า นักเรียนที่ซ้ำชั้นมากเป็น

นักเรียนจากโรงเรียนประถมศึกษาชาวเขาเป็นส่วนใหญ่ (สพจ.ตาก, 2535) และจากรายงาน การประเมินคุณภาพนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดตาก พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาชาวเขา โดยรวมต่ำกว่าโรงเรียนประถมศึกษาทั่วไป (สพจ.ตาก, 2536)

จังหวัดตาก เป็นจังหวัดที่อยู่ตามแนวชายแดนทางภาคเหนือ มีอาณาเขตติดต่อกับ ประเทศเมียนมาร์ มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูง การคมนาคมลำบาก มีความทุรกันดาร ตลอด จนการสื่อสารลำบากลำซ้ำ สิ่งเหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา นอกจากนี้ จังหวัดตากยังมีชาวไทยภูเขาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ได้แก่ กะเหรี่ยง เหว้า ลีเก้อ จีนฮ่อ มูเซอ ลีซอ และม้ง ซึ่งกระจายอยู่ทั่วไปตามอำเภอต่างๆ และอาศัยอยู่มากใน อำเภอท่าสองยาง อำเภออุ้มผาง อำเภอพบพระ และอำเภอแม่ระมาด จากการสำรวจของ กรมพัฒนาที่ดิน ปี 2532 พบว่า จังหวัดตากมีชาวไทยภูเขาอาศัยอยู่รวมกันถึง 90,813 คน เมื่อพิจารณาจากโครงสร้างอายุ พบว่า ประชากรชาวเขา ร้อยละ 44.20 มีอายุระหว่าง 0-14 ปี ซึ่งเป็นเด็กที่อยู่ในวัยเรียน และส่วนใหญ่อยู่ในความรับผิดชอบ ของโรงเรียนประถมศึกษา ชาวเขาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก ทั้ง 72 โรงเรียน

ชาวเขา เป็นประชากรส่วนหนึ่งของประเทศที่รัฐที่พึงให้ความดูแลเอาใจใส่ ให้การศึกษาแม้ว่าชาวเขาจะมีความแตกต่างกัน ด้านภาษา การแต่งกาย ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศาสนาและความเชื่อ ก่อให้เกิดปัญหาในการเรียนการสอนเป็นอย่างมากนอกจากนั้นหมู่บ้านชาวไทย ภูเขาส่วนใหญ่อยู่ไกลชายแดน ซึ่งล่อแหลมต่อความมั่นคงของชาติ จึงต้องให้การศึกษาเป็นเครื่องมือ ในการสร้างความมั่นคงของชาติ ซึ่งนักเรียนประถมศึกษาชาวเขานับว่าเป็นเยาวชนที่สามารถ ช่วยเหลือ ในการดำรงไว้ซึ่งความสำนึกในความเป็นคนไทย นอกจากนี้นักเรียนชาวเขา จะมี สภาพขาดแคลนเครื่องเขียน แบบเรียน และอุปกรณ์การเรียน

จากสภาพปัญหาดังกล่าว สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก ได้ให้ความสำคัญต่อ การเร่งรัดพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นทั้งในโรงเรียนประถมศึกษาทั่วไปและ โรงเรียนประถมศึกษาชาวเขา การจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาผู้เรียนให้ บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตรอย่างแท้จริง ต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ การจัดงานวิชาการ ภายในโรงเรียน ก็เป็นส่วนหนึ่งในการที่จะช่วยให้การจัดการศึกษาบรรลุตามจุดหมายที่วางไว้ ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอน ในโรงเรียนประถมศึกษาชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดตาก จึงสนใจที่จะศึกษาการจัดการงานวิชาการภายในโรงเรียนประถมศึกษาชาวเขาว่ามีวิธี

การจัดอย่างไรและประสบปัญหาอย่างไรเพื่อนำข้อมูลที่ได้ จากการศึกษาวิจัยไปใช้ประโยชน์ใน การพัฒนาปรับปรุงงานวิชาการภายใน โรงเรียนประถมศึกษาชาวเขาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาชาวเขา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดตาก
2. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการจัดงานวิชาการภายในโรงเรียนประถมศึกษา ชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก ในปีการศึกษา 2537
3. ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการจัดงานวิชาการภายใน โรงเรียนประถมศึกษาชาวเขา ตามขอบเขต การจัดงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการ ประถมศึกษาแห่งชาติ (2532) ซึ่งกำหนดขอบเขตงานวิชาการไว้ ดังต่อไปนี้
 1. งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
 2. งานการเรียนการสอน
 3. งานสื่อการเรียนการสอน
 4. งานวัดและประเมินผล
 5. งานห้องสมุด
 6. งานนิเทศการศึกษา
 7. งานวางแผนและกำหนดวิธีดำเนินการ
 8. งานส่งเสริมการสอน
 9. งานประชุมอบรมทางวิชาการ

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การจัดงานวิชาการภายในโรงเรียน หมายถึง กิจกรรมหรือวิธีการที่บุคลากรในโรงเรียนร่วมมือกันจัดขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ได้แก่ งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานสื่อการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศการศึกษา งานวางแผนและกำหนดวิธีดำเนินงาน งานส่งเสริมการสอน และงานประชุมอบรมทางวิชาการ

โรงเรียนประถมศึกษาชาวเขา หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก ที่เปิดทำการสอนโดยรับนักเรียนชาวเขาเข้าเรียน จำนวนเกินกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดซึ่งเป็นเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง ของโรงเรียนประถมศึกษาชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก

ครูวิชาการโรงเรียน หมายถึง ครูผู้สอนที่ได้รับแต่งตั้งเป็นครูหัวหน้าวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก

ครูผู้สอน หมายถึง ครูผู้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยเป็นข้อมูล ให้ผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียน ประถมศึกษาชาวเขา ใช้เป็นประโยชน์และแนวทางในการพัฒนาปรับปรุง การจัดงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษาชาวเขา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก

2. ผลการวิจัยในครั้งนี้นำไปเป็นข้อมูลให้ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการวางแผนและพัฒนางานวิชาการภายในโรงเรียน ประถมศึกษาชาวเขา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย